

Jezerka vylétla na 4. místo. Co tomu řekne magistrát? ptá se Hrušínský

15. listopadu 2014 14:03

Překvapivou převahu divadel na medailových pozicích ankety iDNES.cz o největší kulturní objev posledních 25 let podtrhuje ze čtvrtého místa Divadlo Na Jezerce. Přitom nepatřilo mezi původní návrhy redakce a z tipů čtenářů či známých osobností se dostalo zdaleka nejvýše.

Divadlo Na Jezerce má 230 míst, která jsou v průměru z 90 procent po celý rok vyprodaná. "Divadlo má přece lidem dávat radost ze života. Ukazovat, že je život těžký, není žádné umění ani objev. Mnohem lepší je dávat naději. Vždyť radost a štěstí je se zdravím a se svobodou tím nejcennějším, co v životě můžeme mít," říká pricipál. | foto: [Tomáš Krist](#), [MAFRA](#)

„Mám z toho velkou [radost](#), vážím si uznání. Divadlo se dělá především pro diváky,“ reagoval ředitel scény Jan Hrušínský.

Jeho Jezerce, která letos oslavila deset [let](#) existence, je často vyčítáno, že hraje jen jednoduché komedie. „Když se podíváte na náš repertoár, zjistíte, že to není pravda. Není ani laciný, ani podbízivý a diváci to vědí,“ hájí svou scénu.

„Zajímalo by mě, zda výsledek ankety zaregistrují na Magistrátu Hlavního města Prahy, protože stejně jako po celou dobu existence divadla i letos odmítli vyhovět žádosti o kulturní grant,“ posteskl si.

„Na připravovanou inscenaci s Janem Třískou dali nula korun českých, to jest ani deset haléřů, zato Rachot [s.r.o.](#) dostal skoro 10 miliónů. Posuďte sami. Nekulturnost některých politiků je přímo úměrná kulturnímu marasmu, ve kterém žijeme,“ říká ředitel.

Podle Hrušínského je nelichotivá nálepka komerčního divadla Jezerce přisuzována právě proto, aby ji bylo snadnější vyřadit.

[Fotogalerie](#)

[Zobrazit fotogalerii](#)

„O granty jsem několik let vědomě nežádal. Naivně jsem si myslel, že si toho někdo všimne a položí si otázku - jak to, že tam to jde a jinde ne? Divadlo Na Jezerce je celé [roky](#) bez podpory Hlavního města Prahy a přesto má roční náklady 20 miliónů korun,“ popisuje. Proto se prý vymyslela a pustila do světa fáma o lacinosti, komerci a podbízivosti.

„Za komunismu se tomu říkalo přehrávky. Vždy se sešla komise, která posuzovala, jestli pan Mišík umí zpívat, jestli je Hrušínský dostatečný umělec na to, aby mohl hrát a pobírat za to plat. Za to rozhodnutí komise se vždy komunisté schovali a mohli odstavit každého, kdo pro ně byl v tu chvíli nepohodlný. Totéž se na magistrátu děje dneska, politici se skrývají za rozhodnutí komise. Pak to dopadá, že jedno divadlo dostane 90 miliónů, druhé nic,“ přirovnává.

Deprese jako vrchol umění

Sám Hrušínský by hlasoval pro soubory, které se shodou okolností umístily těsně nad Jezerkou. „Z oblasti divadla bych určitě jmenoval mladého Rost’u Nováka a Cirk La Putyka. Před nimi smekám, téměř z nuly vybudovali úžasnou věc,“ řekl.

Vází si i některých projektů Dejvického divadla. „Jen je nyní v Praze na můj vkus mnoho divadel, která dělají na podobné vlně a jsou lehce zaměnitelná,“ uvažuje. „Jako by za vrchol umění byla považována deprese. Z takových představení utíkám. Když je deprese vydávána za umění, je třeba si uvědomit, že je to nemoc,“ [dodal](#) ředitel.

I v pětadvacáté výročí Listopadu bychom si měli dle Hrušínského naši svobodu hájit. „Na každém kroku teď slyšíme nějaký komunistický názor, neustále se přibližujeme zpět k Rusku, zpochybňuje se okupace Ukrajiny. Svobodu si proboha nezničme!“ apeluje.

Autor: [Tomáš Šťáštka](#)

Zdroj: http://kultura.idnes.cz/hrusinsky-anketa-petadvacetileti-drn-/divadlo.aspx?c=A141114_164620_divadlo_ts